

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16402/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Маринковић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Чукарица, Београд, кога заступа Правобранилаштво Градске општине Чукарица и крајњег корисника првог реда Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града ЈКП Београд и крајњег корисника другог реда ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача – крајњег корисника другог реда ЈП „Путеви Србије“ Београд изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4586/19 од 05.03.2020. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 10/22 од 08.09.2022. године да се о ревизији противника предлагача одлучује у смислу члана 395. ЗПП, као изузетно допуштеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4586/19 од 05.03.2020. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 307/14 од 25.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за експроприсано градско грађевинско земљиште и то: кат. парц. .. старог, односно .. новог премера у површини од 1.428м² и кат. парц. .. старог, односно .. новог премера у површини од 252м², обе КО ..., које парцеле су изузете правноснажним решењем органа управе СО Чукарица, Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске послове за урбанизам и имовинскоправне послове Општине Чукарица III-03 бр. 463-30/91 од 18.02.1991. године из поседа ранијих земљишнокњижних корисника између осталих и сада пок. ББ са ¼ удела, па је обавезан крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“, као правни следбеник Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Београд, да предлагачу АА из ... као правном следбенику наследнику ранијег земљишнокњижног корисника сада пок. ББ, сходно њеном сувласничком уделу од ¼ идеалног дела, на име накнаде исплати износ од 1.420.440,00 динара са законском затезном каматом од 25.10.2018. године као дана доношења одлуке па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака решења. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача у односу на Дирекцију за грађевинско земљиште за изградњу Града Београда, као

неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је крајњи корисник другог реда ЈП „Путеви Србије“ Београд, да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 59.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате у року од 15 дана од дана пријема решења. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев противника предлагача Градске општине Чукарица за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4586/19 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба крајњег корисника другог реда ЈП „Путеви Србије“ Београд и потврђено решење Другог основног суда у Београду Р1 307/14 од 25.10.2018. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев крајњег корисника другог реда ЈП „Путеви Србије“ Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Решењем РЗ 10/22 од 28.09.2022. године, Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ Београд као изузетно допуштеној ревизији.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 395. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно допуштеној. Апелациони суд није образложио своје решење којим се предлаже одлучивање по члану 395. ЗПП јер није навео постојање различитих судских одлука од значаја за праксу уколико постоје нити је навео у чему се огледа разлика у ставовима, као и да је потребно ново тумачење права. Тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд се у ревизији позвао на одлуке другостепених судова о истом правном питању, али како одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова о истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 401. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09) а у вези члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11) и сходно чл. 27. став 2. ЗВП, па је нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Предлог у овој правној ствари је поднет 14.05.2010. године а вредност признате накнаде је 1.420.440,00 динара.

Пошто је предлог у овом предмету поднет пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године) на ревизијски поступак се примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку осим у погледу цензуса за ревизију. Побијано решење је донето након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) па се на ревизијски цензус примењују одредбе члана 23. став 3. тог закона, којом је прописано да је

ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а која нису правноснажно решена до дана ступања на снагу тог закона.

Вредност предмета поступка у овом случају не прелази имовински цензус за ревизију, па ревизија није дозвољена.

Са изложеног, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић